

Козак

Яків Щоголів

Ой, попович молоденький
Книжки не читає:
У шинкарки мед із чарки
Звечора кружає.

Та й вибили поповича
Дрібними різками...
"Бодай же ви погинули,
Префекти з книжками!"

З-за калини, з-за ялини
Вітер повіває;
Молоденький паниченько
З бурси утікає.

"Прийми, каже, мене, Січе!
Прийми мене, мати:
Буду тобі, моя нене,
Вірно працювати!"

Взяла Січа пригорнула
Гриця молодого...
Виряджає на турчина
Козака нового.

Іде козак на турчина,
Іде, виграває,
Матір свою великую
Січу величає.